

Udskriftsdato: 19. december 2025

2014/1 LSF 41 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, fondsbeskatningsloven, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om et indkomstregister og forskellige andre love
(Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befodringsfradrag, forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten og udvidet mulighed for videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 14-3278346

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, fondsbeskatningsloven, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om et indkomstregister og forskellige andre love

(Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag, forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten og udvidet mulighed for videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder)

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1041 af 15. september 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C, stk. 3, 2. pkt., ændres »3. pkt.« til: »3. og 4. pkt.«

2. I § 9 C, stk. 3, indsættes efter 3. pkt.:

»For indkomstårene 2015-2018 beregnes fradraget for befordring over 120 km med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter, jf. 1. pkt., når den skattepligtiges sædvanlige bopæl er beliggende i en af kommunerne Jammerbugt, Odsherred, Skive, Slagelse, Struer, Sønderborg, Thisted, Vordingborg og Aabenraa.«

3. To steder i § 9 C, stk. 3, 4. pkt., der bliver stk. 3, 5. pkt., ændres »3. pkt.« til: »3. eller 4. pkt.«

§ 2

I fondsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 14. august 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 ændres »13,41« til: »15,24«.

2. I § 13 indsættes som 2. og 3. pkt.:

»For indkomståret 2014 udgør satsen 13,68 pct. For indkomståret 2015 udgør satsen 14,27 pct.«

§ 3

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiell virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes

opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 3 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

§ 4

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 593 af 18. juni 2012 og senest ved § 10 i lov nr. 720 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiell virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 7 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

§ 5

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 14. november 2012, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 528 af 28. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 23, stk. 1, ændres »13,41« til: »15,24«.

2. I § 23, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»For indkomståret 2014 udgør satsen 13,68 pct. For indkomståret 2015 udgør satsen 14,27 pct.«

§ 6

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 528 af 28. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 B indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiell virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 1 B, stk. 2, 1. pkt. der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 2-6 træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. § 1 har virkning fra og med indkomståret 2015. §§ 2 og 5 har virkning for den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 2014 og senere indkomstår.

Stk. 4. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2015 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2015, der følger af bestemmelsen i ligningslovens § 9 C, stk. 3, som ændret ved denne lovs § 1.

Stk. 5. Den beregnede korrektion af kommunens slutskat og kirkeskat efter stk. 4 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2015, der foreligger pr. 1. maj 2017.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. *Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befodringsfradrag*
 - 3.1.1 *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *Forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.3. *Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befodringsfradrag*
 - 4.2. *Forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten*
 - 4.3. *Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*
10. *Forholdet til EU-retten*
11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokraterne og Radikale Venstre), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti har i juni 2014 indgået Aftale om en vækstpakke indeholdende en række initiativer rettet mod bedre regulering, styrket virksomhedsservice, forskning og uddannelse samt bedre erhvervsbeskatning mv.

De enkelte dele af aftalen er indgået med tilslutning fra forskellige partier. Nærværende lovforslag vedrører befodringsfradrag i yderområder, forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten og udvidelse af finansielle virksomheders adgang til data på personområdet efter samtykke fra kunden. Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Dansk Folkeparti er enige om at gennemføre disse initiativer.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Aftale om en vækstpakke udmøntes i lovgivning ved blandt andet nærværende lovforslag.

Nærværende lovforslag indeholder følgende elementer fra aftale om en vækstpakke:

»Befordringsfradrag i yderområderne

Anvendelse af regeringens nye definition af yderområder ift. skattelovgivningens regler om forhøjet befordringsfradrag til pendlere med lang daglig befordring i visse yderkommuner. De nye kommuner er udpeget til brug for fordeling af EU-midler til regionalfondsprogrammet og socialfondsprogrammet for 2014-2020. Konkret indebærer det, at kredsen af omfattede kommuner udvides fra 16 til 25, når der medregnes to kommuner, der opfylder de gamle kriterier, men ikke de nye.

Udvidelsen skønnes at indebære et umiddelbart mindreprovenu på 35 mio. kr. efter tilbageløb fra 2015-18.«

»Forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten

Gradvis forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten fra 13,41 pct. til 15,25 pct. i perioden 2014-2016 for at øge kommunernes økonomiske tilskyndelse til at fastholde og tiltrække virksomheder.«

»eSKATdata

Udvidelse af eSKATdata på personområdet, således at data også kan anvendes til de finansielle virksomheders generelle rådgivning og i forbindelse med deres risikostyring, frem for kun i forbindelse med konkret kreditvurdering. Dette forudsætter ændringer i skattekontrolloven, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige samt lov om et indkomstregister.

Så vidt muligt udvidelse af eSKATdata til erhvervsområdet med henblik på, at der også kan ske automatiske overførsler af data mellem SKAT og den finansielle sektor i forbindelse med kreditvurdering og generel rådgivning af virksomheder. Dette forudsætter ligeledes, at de nødvendige lovhjemler tilvejebringes i relation til udvidelsen på erhvervsområdet.«

Dette lovforslag indeholder i forhold til udvidelse af finansielle virksomheders adgang til modtagelse af data fra SKAT alene den omtalte udvidelse på personområdet. Udvidelsen på erhvervsområdet forudsætter yderligere overvejelse med hensyn til hvilke data, der kan omfattes af ordningen, samt hvordan det sikres, at ordningen holdes inden for de rammer der opstilles i persondataloven. Et lovforslag herom vil først kunne fremsættes senere. Det er således intentionen at fremsætte et sådant lovforslag i folketingsåret 2015/2016.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag

3.1.1. Gældende ret

Pendlere kan få fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. Der kan dog kun foretages fradrag for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km.

Befordringsfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, det vil sige et fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag udgør ca. 30,6 pct. i 2014 i en kommune med en skatteprocent svarende til landsgennemsnittet.

Udgør befordringen pr. arbejdsdag til og med 120 kilometer, beregnes fradraget med den kilometertakst, som Skatterådet årligt fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 50 pct. af den fastsatte kilometertakst. For 2014 er taksten for befordring fra 24-120 km fastsat til 2,10 kr. pr. km. For befordring over 120 km udgør taksten 1,05 kr. pr. km.

Pendlere, der er bosat i visse yderkommuner, kan dog anvende den høje sats på 2,10 kr. pr. km

(2014) for hele strækningen ud over 24 km, uanset deres daglige befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads er over 120 km.

De omfattede kommuner er: Bornholm, Brønderslev, Frederikshavn, Faaborg-Midtfyn, Guldborgsund, Hjørring, Langeland, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø.

Pendlere, der er bosat i en af disse yderkommuner, og som opfylder de almindelige betingelser for at kunne få befordringsfradrag, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag til og med indkomståret 2018. Pendlere, der i løbet af perioden 2007-2018 blev eller bliver omfattet af ordningen, kan anvende ordningen til og med indkomståret 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt, de første gang blev eller bliver omfattet af ordningen i perioden 2007-2018.

Ordningen med forhøjet befordringsfradrag er midlertidig og indførtes i første omgang for årene 2004-2006.

I 2006 blev ordningen forlænget fra 2007 til 2013, og yderkommunerne efter kommunesammenlægningerne blev udpeget på basis af følgende objektive kriterier:

- Lav erhvervsindkomst: Kommunens erhvervsindkomst pr. indbygger var maksimalt 90 pct. af landsgennemsnittet (udregnet som et gennemsnit for perioden 2001-2003) og
- Svag befolkningsudvikling: Kommunen havde oplevet et fald i befolkningstallet, eller befolknings-tilvæksten i kommunen havde været på mindre end 50 pct. af landsgennemsnittet siden år 2000 (udregnet som gennemsnittet for perioden 2000-2005).

I forbindelse med 2009-skattereformen - Forårspakke 2.0 - blev ordningen yderligere forlænget frem til 2018.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at udvide kredsen af yderkommuner, hvor pendlere kan få forhøjet befordringsfradrag. Dette vil kunne bidrage til at fastholde og tiltrække pendlere i yderkommuner.

Med forslaget udvides kredsen af yderkommuner med de kommuner, der omfattes af regeringens nye definition af yderkommuner til brug for fordeling af EU-midler til regionalfondsprogrammet og socialfondsprogrammet for 2014-2020. Det overordnede formål med det danske regionalfondsprogram og socialfondsprogram for 2014-2020 er at medvirke til at styrke den økonomiske vækst i alle danske regioner og bidrage til at indfri EU2020-målene om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Det skal primært ske ved at øge jobskabelsen (antal arbejdstimer) og produktivitetsudviklingen (værdiskabelsen pr. arbejdstime). Regionalfonds- og socialfondsprogrammet understøtter den del af den erhvervs- og vækstpolitiske indsats i Danmark, som er forankret hos de regionale vækstfora. Regionalfondsprogrammet opstiller rammerne for indsatsen, mens det er de regionale vækstfora, som afgør, hvilke konkrete projekter der skal igangsættes.

De nye yderkommuner til brug for fordeling af EU-midler er udpeget efter følgende objektive kriterier:

- Lav erhvervsindkomst: Kommunens erhvervsindkomst pr. indbygger er under 90 pct. af landsgennemsnittet (gennemsnit over seneste 3 år).
- Geografisk placering: Der er mere end en halv times kørsel til en større by, hvor en større by er defineret ved at have mere end 45.000 indbyggere (Hovedstadsområdet, Aarhus, Odense, Aalborg, Esbjerg, Randers, Kolding, Horsens, Vejle, Roskilde, Herning og Helsingør).

I alt 23 af landets 98 kommuner opfylder disse to kriterier.

Af de nuværende yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag opfylder 2 kommuner - Brønderslev og Faaborg-Midtfyn - ikke de nye kriterier. Disse to kommuner foreslås dog fastholdt under ordningen. Baggrunden herfor er, at der med stor sandsynlighed vil være pendlere, der har bosat sig eller

opretholdt bopælen i disse oprindelige yderkommuner i forventningen om, at de kunne fortsætte med at anvende det forhøjede befordringsfradrag frem til 2018 efter de gældende regler.

Kredsen af omfattede kommuner udvides dermed med 9 kommuner fra de nuværende 16 til 25 kommuner.

De nye kommuner under ordningen bliver Jammerbugt, Odsherred, Skive, Slagelse, Struer, Sønderborg, Thisted, Vordingborg og Aabenraa.

Pendlere i de nye yderkommuner, der bliver omfattet af ordningen i perioden 2015-2018, kan efter forslaget anvende det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor pendlere første gang bliver omfattet af ordningen. For pendlere i de nye kommuner, der opfylder betingelserne for det forhøjede fradrag fra 1. januar 2015, betyder det i praksis, at de opretholder retten til det forhøjede fradrag frem til udgangen af 2021, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne for at få befordringsfradrag i hele perioden.

Der kan ikke tilgå nye pendlere til ordningen efter den 31. december 2018.

Nedenfor er vist tre konkrete eksempler på, hvad det betyder skattemæssigt for langdistancependlere i de nytilkomne kommuner.

Eksempel 1:

Personen bor i Aabybro i Jammerbugt kommune og arbejder i Randers. Daglig befordring ca. 160 km. Årligt befordringsfradrag efter normale regler (210 arbejdsdage): ca. 51.150 kr. Efter yderkommuneregler: ca. 59.975 kr. Da befordringsfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, der i Jammerbugt kommune i 2015 har en skatteværdi på 30,9 pct. (inkl. kirkeskat), medfører forøgelsen af fradraget en skattebesparelse på 2.725 kr.

Eksempel 2:

Personen bor i Nykøbing Sj. i Odsherred kommune og arbejder i Glostrup. Daglig befordring ca. 170 km. Årligt befordringsfradrag efter normale regler (210 arbejdsdage): ca. 53.360 kr. Efter yderkommuneregler: ca. 64.385 kr. I Odsherred kommune har ligningsmæssige fradrag i 2015 en skatteværdi på 31,58 pct. (inkl. kirkeskat), hvorved fradragsforøgelsen medfører en skattebesparelse på 3.480 kr.

Eksempel 3:

Personen bor i Vordingborg og arbejder i Lyngby. Daglig befordring ca. 205 km. Årligt befordringsfradrag efter normale regler (210 arbejdsdage): ca. 61.080 kr. Efter yderkommuneregler: ca. 79.820 kr. I Vordingborg kommune har ligningsmæssige fradrag i 2015 en skatteværdi på 30,22 pct. (inkl. kirkeskat), hvorved fradragsforøgelsen medfører en skattebesparelse på 5.665 kr.

3.2. Forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten

3.2.1. Gældende ret

Kommunerne modtager efter gældende regler en andel på 13,41 pct. af provenuet af selskabsskatten svarende til ca. 3,4 pct. af selskabsskattegrundlaget. Nedsættelsen af selskabsskattesatsen fra 25 pct. til 22 pct. i perioden 2014-2016, der blev indført ved lov nr. 792 af 28. juni 2013, medfører alt andet lige, at kommunerne modtager et lavere provenu fra selskabsskatten. Dermed svækkes den enkelte kommunes økonomiske incitament til at føre en erhvervsvenlig politik med henblik på at tiltrække virksomheder til kommunen.

Desuden vil et lavere kommunalt provenu fra selskabsskatten have visse byrdefordelingsmæssige konsekvenser til ulempe for kommuner med høj erhvervsaktivitet, idet bloktilskuddet, der erstatter reduktio-

nen af selskabsskatteprovenuet i den kommunale finansiering, fordeles efter generelle kriterier, således at fordelingen mellem kommunerne ændrer sig.

Fonde mv., der er omfattet af fondsbeskatningsloven, beskattes efter de samme regler som gælder for selskaber mv. med de undtagelser, der følger af fondsbeskatningsloven. Provenuet fra fondsbeskatningen fordeles på tilsvarende vis som provenuet fra selskabsbeskatningen.

3.2.2. Lovforslaget

Lovforslaget går ud på at styrke kommunernes muligheder for at understøtte vækst. Sænkelsen af selskabsskatten har medført, at kommunernes selskabsskatteprovenu reduceres, hvilket svækker den enkelte kommunes incitamenter til at fastholde og tiltrække virksomheder.

Det foreslås, at der sker en gradvis forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten fra 13,41 pct. for indkomståret 2013 til 13,68 pct. for indkomståret 2014, 14,27 pct. for indkomståret 2015 og 15,24 pct. fra og med indkomståret 2016. Det foreslås, at der foretages en tilsvarende justering af kommunernes andel af selskabsskatten fra fonde mv.

Dette medfører, at kommunernes andel af selskabsskattegrundlaget kan fastholdes på det nuværende niveau. Dermed neutraliseres den reduktion af kommunernes økonomiske incitamenter til at understøtte vækst, der følger af nedsættelsen af selskabsskatten. Samtidig vil det modvirke de byrdefordelmæssige virkninger for kommunerne, der følger af nedsættelsen af selskabsskattesatsen.

3.3. Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger

3.3.1. Gældende ret

Med virkning fra 1. juli 2012 blev der indført hjemmel til, at SKAT kan videregive visse oplysninger fra indkomstregisteret, oplysninger, der indgår på årsopgørelsen, og oplysninger om restancer til det offentlige til virksomheder, der yder lån eller formidler lån. Det er en forudsætning for videregivelse af disse oplysninger, at den registrerede har samtykket til videregivelsen. Det er endvidere en forudsætning, at der er indgået en aftale mellem den pågældende virksomhed og SKAT om brug af ordningen, og at virksomheden betaler for adgangen til at få videregivet data. Adgang til data kan efter de gældende regler alene ske i det omfang, der er nødvendigt til brug for en konkret kreditgivningssituation.

Under lovforslagets behandling fremkom der et ønske fra den finansielle sektor om at få udvidet ordningen til også at omfatte nogle andre situationer, hvor finansielle virksomheder har pligt til at indhente oplysninger om deres kunders økonomiske forhold.

Da en sådan udvidelse af ordningen ville være uforenelig med det høringssvar, Datatilsynet havde afgivet i forbindelse med høringen over lovforslaget, blev der indsat følgende passage i betænkningen over lovforslaget:

”Skatteministeren har tilkendegivet, at Skatteministeriet er opmærksomt på, at der fra den finansielle sektors side er et ønske om at bruge den foreslåede ordning med elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede i videre udstrækning, end der følger af høringssvaret fra Datatilsynet.

Skatteministeriet er i denne forbindelse indstillet på, at det i forbindelse med udformningen sammen med den finansielle sektor af det nærmere vejledningsmateriale og tilslutningsaftalerne under inddragelse af Datatilsynet sikres, at der gives så vide rammer for anvendelse af ordningen, som det er muligt at give inden for persondatalovens rammer.

Skulle det herunder vise sig, at der er mulighed for anvendelse af ordningen, der går videre end det, som fremgår af lovforslaget, er jeg endvidere indstillet på at foreslå reglerne udvidet, således at denne

videregående anvendelse bliver mulig. Skatteudvalget vil blive orienteret om udviklingen i sagen senest den 1. december 2012”.

Spørgsmålet om udvidelse af anvendelsesområdet har efterfølgende været drøftet mellem Skatteministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet og Datatilsynet. Drøftelsen har resulteret i udformningen af forslaget om at udvide ordningen til også at omfatte adgang til elektronisk videregivelse af oplysninger fra SKAT til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede.

Efter § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven er der hjemmel til, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, med den registreredes samtykke kan få oplysninger om gæld, som inddrives af SKAT, oplysninger fra indkomstregisteret og oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, hvis oplysningerne er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Disse bestemmelser skal ses i sammenhæng med § 7 c, stk. 1, i lov om kreditaftaler. I denne bestemmelse er det fastsat, at kreditgiver inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere forbrugerens kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der indhentes hos forbrugeren, hvor det er relevant, og ved søgning i relevante databaser, hvor det er nødvendigt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbrugerkreditdirektivets (Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit med senere ændringer) overordnede formål om at øge forbrugerbeskyttelsen, og vurderingen af forbrugerens kreditværdighed skal derfor ske med henblik på at vurdere, om forbrugeren på baggrund af dennes økonomiske situation ved hjælp af f.eks. løbende indtægter, låneomlægning eller realisation af aktiver vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet. De i lov om kreditaftaler fastsatte krav stammer fra implementering af forbrugerkreditdirektivet. En del af de krav, der lovgivningsmæssigt er fastlagt for en bolighandel, er således baseret på EU-regulering.

Finansielle virksomheder har også efter andre bestemmelser i lovgivningen på det finansielle område pligt til at bruge oplysninger om deres kunders økonomi. Sådanne pligter gælder således efter reglerne om god skik for finansielle virksomheder og efter reglerne om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Disse regler kan medføre en pligt for pengeinstitutterne til at indhente oplysninger om kundens økonomi i situationer, hvor der ikke er tale om konkrete kreditgivningssituationer, og hvor der efter § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven ikke er adgang til at modtage oplysninger digitalt fra SKAT. Borgeren skal i stedet printe papirerne og sende dem med post eller e-mail, hvilket er tungere administrativt for såvel de finansielle virksomheder som deres kunder, end hvis der gives mulighed for, at de pågældende oplysninger kan indhentes hos SKAT efter kundens samtykke på samme måde som i forbindelse med konkrete kreditgivningssituationer. I en situation, hvor al skattehåndtering i øvrigt sker digitalt, er det naturligt, at oplysninger også kan videregives digitalt, frem for at kunden selv skal printe oplysningerne fra eksempelvis skattemappen for så efterfølgende at sende materialet fysisk.

Det følger således af bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen), at en finansiell virksomhed skal yde rådgivning, hvis kunden anmoder herom, eller hvis omstændighederne tilsiger, at der er behov for rådgivning, jf. god skik-bekendtgørelsens § 7, stk. 2. I forbindelse med optagelse af lån med pant i fast ejendom, skal der altid ydes rådgivning. Rådgivningen skal tilgodese kundens interesser og give kunden et godt grundlag for at træffe sin beslutning, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 3.

I god skik-bekendtgørelsen defineres rådgivning, jf. § 7, stk. 1, som anbefalinger, vejledninger, herunder oplysninger om risici forbundet med en disposition, og oplysninger om umiddelbare konsekvenser af kundens valgmuligheder.

Rådgivningen skal være baseret på, at den finansielle virksomhed har et kendskab til sin kunde. I forbindelse med rådgivningen skal den finansielle virksomhed derfor anmode kunden om at oplyse om

sin økonomiske situation, sin erfaring med de relevante finansielle ydelser, sit formål med ydelsen og sin risikovillighed, jf. § 8, stk. 1. Omfanget og karakteren af disse oplysninger kan afpasses efter den viden, som kunden besidder, og de oplysninger, som den finansielle virksomhed allerede har modtaget, jf. § 8, stk. 2.

I forhold til rådgivning om lån med pant i fast ejendom er der i god skik-bekendtgørelsen opstillet krav om en række specifikke oplysninger, som kunden skal have i forbindelse med rådgivningen, og der er krav om, at virksomheden dokumenterer denne rådgivning i et skema, som kunden skal underskrive (god skik-skemaet).

For at opfylde lovgivningens krav har de finansielle virksomheder således behov for at få et indgående kendskab til kundens økonomi med henblik på at kunne yde kunden den relevante rådgivning og samtidig foretage en forsvarlig kreditvurdering af kunden.

Der kan forekomme situationer, hvor en kunde beder om rådgivning, eller hvor omstændighederne i øvrigt tilsiger, at kunden har behov for rådgivning, uden at kriteriet i § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven – at oplysningerne er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer – kan siges at være opfyldt.

God skik-bekendtgørelsen har karakter af offentligretlig regulering. Hvis en virksomhed ikke overholder bekendtgørelsens regler, kan Finanstilsynet meddele påbud, og hvis påbud ikke efterkommes, kan virksomheden straffes med bøde.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelse nr. 297 af 27. marts 2014 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., at pengeinstitutter skal have forretningsgange for løbende overvågning af engagementer og kreditrisici i øvrigt. Forretningsgangene skal sikre, at pengeinstitutterne på kunde- og porteføljeniveau har et opdateret overblik over udviklingen i pengeinstitutts påtagne kreditrisici for at sikre, at det har et betryggende grundlag for at træffe beslutninger, som skal reducere påtagne kreditrisici.

For at opfylde kravet om at have et betryggende grundlag for at træffe beslutninger skal pengeinstitutterne blandt andet gennemgå regnskabsmateriale, årsopgørelser og budgetter m.v. fra låntagere og kautionister. Dette skal bl.a. medvirke til, at pengeinstitutter aflægger retvisende regnskaber, hvor der er taget de nødvendige nedskrivninger på udlån. Endvidere skal det medvirke til, at pengeinstitutter ved opgørelse af deres solvensbehov i tilstrækkeligt omfang tager højde for risikoen ved fremtidige nedskrivninger på udlån. Pengeinstitutter kan f.eks. indhente informationer, hvis der sker en generel ændring i kundens økonomiske forhold.

Også i relation til disse regler kan der være situationer, hvor den finansielle virksomhed har pligt til at anvende oplysninger om kundens økonomiske forhold, uden at kriteriet i § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven – om at oplysningerne er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer – kan siges at være opfyldt.

Oplysningerne skal i rådgivningssituationer og i forbindelse med efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. indhentes hos kunden – ofte på papir. Dette medfører en større administrativ byrde for de finansielle virksomheder og deres kunder, end i de tilfælde hvor oplysningerne kan indhentes digitalt hos SKAT efter samtykke fra kunden. Uanset at der såvel i rådgivningssituationen og ved efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. som i kreditgivnings-situationen er en pligt for de finansielle virksomheder til at bruge oplysninger om kundens økonomiske forhold, er der forskelle i mulighederne for at skaffe oplysningerne. Hvis de finansielle virksomheder skal leve op til deres rådgivningsforpligtelse og bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og samtidig have samme muligheder for digital indhentelse af oplysninger som i konkrete kreditgivnings-situationer, vil det være nødvendigt, at hjemmelsbestemmelserne udvides, så SKAT får samme mulighed for at videregive oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning som til brug i konkrete kreditgivningssituationer.

Det bemærkes i denne forbindelse, at de oplysninger, som de finansielle virksomheder modtager til brug for kreditvurdering og rådgivning og i forbindelse med krav om opdatering af kundeoplysninger, ikke må benyttes til markedsføringsformål, jf. § 121, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Det gælder uanset om de modtages på papir eller i digital form.

Indhentede data opbevares i henhold til gældende lovgivning til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne er indhentet, præcist som hvis de var indhentet i fysisk form. Såfremt indhentede data f.eks. resulterer i indgåelse af en låne-/kreditaftale, vil de indhentede informationer opbevares i aftalens løbetid samt i henhold til de til enhver tid gældende bogførings- og forældelseslove.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der etableres hjemmel til, at finansielle virksomheder, som er omfattet af reglerne i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen), kan få oplysninger fra indkomstregisteret og årsopgørelsen samt oplysninger om eventuelle restancer på offentlig gæld, der er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede.

Det foreslås, at der tilvejebringe hjemmel til, at finansielle virksomheder, som er omfattet af reglerne om god skik, med den registreredes samtykke kan få oplysninger fra indkomstregisteret og årsopgørelsen samt oplysninger om eventuelle restancer på offentlig gæld, der er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med god skik-reglerne. Adgang til data til brug for rådgivning kan efter forslaget ske såvel i forhold til eksisterende kunder som i forhold til potentielle nye kunder.

Desuden foreslås det, at der tilvejebringes hjemmel til, at finansielle virksomheder, der er undergivet Finanstilsynets tilsyn, kan benytte adgangen til at indhente oplysninger digitalt med samtykke fra den registrerede/kunden, når det efter bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. er nødvendigt, at der skal indhentes opdaterede kundeoplysninger. Adgangen til data til opdatering af kundeoplysninger kan efter forslaget alene opnås i forhold til eksisterende kunder i den pågældende finansielle virksomhed.

Det er – som i den gældende ordning – en forudsætning for at få videregivet oplysningerne fra SKAT, at den registrerede samtykker. Tilsvarende foreslås det, at der etableres hjemmel til, at finansielle virksomheder, der er undergivet Finanstilsynets tilsyn, kan få videregivet oplysninger digitalt med samtykke fra den registrerede/kunden, når det følger af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., at der skal indhentes opdaterede oplysninger.

Efter lov om finansiell virksomhed er følgende typer af virksomheder omfattet af begrebet »finansielle virksomheder«, jf. lov om finansiell virksomhed § 5, stk. 1, nr. 1:

- a) Pengeinstitutter.
- b) Realkreditinstitutter.
- c) Fondsmæglerselskaber.
- d) Investeringsforvaltningsselskaber.
- e) Forsikringsselskaber.

Det følger af god skik-bekendtgørelsens § 1, at bekendtgørelsen finder anvendelse på finansielle virksomheder, som driver virksomhed i Danmark, herunder gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Af bekendtgørelsen om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. følger, at bekendtgørelsen finder anvendelse på bl.a. pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som er under tilsyn af Finanstilsynet. I bekendtgørelsen reguleres bl.a. forhold vedrørende bestyrelsens og direktionens opgaver og ansvar, administrativ praksis i virksomheden, forretningsgange, risikostyring og overholdelse af gældende lovgivning, markedsstandarder og interne regelsæt (compliance).

Forslaget sikrer, at skattemæssige oplysninger så vidt muligt kan indhentes digitalt via den allerede

etablerede løsning, således at såvel kunder som virksomheder undgår, at oplysningerne skal indhentes på papir fra kunden.

Adgangen vil blive etableret gennem en udvidelse af den eksisterende ordning, hvor finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger til brug ved konkrete kreditgivningssituationer. Som i den gældende ordning er det efter forslaget en forudsætning for adgang såvel ved rådgivning som ved opdatering af kundeoplysninger, at den registrerede har givet et samtykke, som opfylder betingelserne i persondataloven. Samtykket indhentes umiddelbart inden, det benyttes. Samtykket er tidsbegrænset i forhold til, hvornår der kan hentes oplysninger efter afgivelsen af samtykket. Afhentningen skal være påbegyndt senest 24 timer efter samtykkets afgivelse.

Samtykket gives på den måde, at borgeren ledes via et link til en web-applikation hos SKAT, hvor borgeren skal foretage login med NemID.

I SKATs web-applikation præsenteres borgeren for et skærbillede, hvor borgeren giver samtykke til, at SKAT videregiver en række nærmere specificerede oplysninger til den finansielle virksomhed. I tilknytning til afgivelse af samtykke oplyses borgeren om, at oplysningerne kun videregives én gang og vil blive benyttet til det/de formål, som er angivet i samtykketeksten.

Samtykket signeres med borgerens NemID og arkiveres elektronisk hos SKAT.

Gennem kravet om samtykke og registreringen af samtykket hos SKAT sikres det, at der ikke gives adgang til oplysninger om personer, hvor der ikke foreligger et gyldigt samtykke.

Det understreges, at de foreslåede udvidelser af ordningen alene angår situationer, hvor de finansielle virksomheder efter gældende regler skal indhente oplysninger om kundernes økonomiske forhold. Forslaget giver således blot en lettere fremgangsmåde – for såvel de finansielle virksomheder som kunderne – til at sikre, at den finansielle virksomhed får de pågældende oplysninger.

Adgangen vil alene kunne ske inden for de rammer, som persondataloven udstikker. Det er således ikke hensigten med lovforslaget at fravige reglerne i persondataloven.

Oplysninger kan efter forslaget bruges, hvis de kan anses for nødvendige for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med god skik-bekendtgørelsen eller kan anses for nødvendige for, at den finansielle virksomhed kan efterleve bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. vedrørende opdatering af kundeoplysninger. Oplysningerne vil således kun kunne bruges til disse formål og i overensstemmelse med det afgivne samtykke fra den registrerede.

Herudover følger det af persondatalovens § 5, stk. 2, at indsamling af data skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Af persondatalovens § 5, stk. 3, fremgår det endvidere, at de oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, oplysningerne indsamles til, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Af persondatalovens § 5, stk. 4, fremgår yderligere, at behandlingen af oplysninger skal tilrettelægges, så der foretages den fornødne ajourføring af oplysningerne. Oplysninger, der viser sig ikke at være ajourførte, eller på anden måde er vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges. Denne pligt til sletning eller berigtigelse gælder allerede for SKAT i relation til de oplysninger om de skattepligtige og skyldnere, der er registreret af SKAT. De finansielle virksomheder skal ligeledes slette eller berigtige oplysninger i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Ved etableringen af de tekniske løsninger til gennemførelse af ordningen skal det sikres, at de lever op til såvel de grundlæggende betingelser i persondatalovens § 5 som de generelle krav om datasikkerhed i lovens § 41, stk. 3, som er nærmere udmøntet i sikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning). I den forbindelse er det et grundlæggende krav, at virksomheder m.v. ikke må

behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete opgavevaretagelse.

Ved etableringen af de tekniske løsninger til gennemførelse af ordningen skal det herunder sikres, at der – i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, – alene videregives oplysninger, der må anses for saglige i forbindelse med rådgivning henholdsvis opdatering af kundeoplysninger. Det vil således i forbindelse med etablering af ordninger efter de foreslåede regler konkret skulle overvejes, hvorvidt der inden for rammerne af disse bestemmelser i persondataloven kan gives adgang, og om der på det enkelte område alene kan gives en begrænset adgang til henholdsvis oplysninger i indkomstregisteret, oplysninger, som indgår på årsopgørelsen, og restanceoplysninger. F.eks. i forhold til restanceoplysninger finder Skatteministeriet således, at det ikke vil være nødvendigt for de finansielle virksomheder at få oplysninger om, hvem der i relation til de enkelte restancer er fordringshaver, og hvad den pågældende restance vedrører. Den tekniske indretning af SKAT's løsninger i dag kan ikke begrunde, at videregivelsesordningen omfatter oplysninger ud over, hvad der er sagligt og proportionalt at videregive til de finansielle virksomheder.

Ved etableringen af de tekniske løsninger må det konkret overvejes, om der er oplysninger, som efter disse principper ikke vil kunne indgå i forbindelse med rådgivning henholdsvis opdatering af kundeoplysninger. Det vil endvidere være op til den enkelte finansielle virksomhed at vurdere, om betingelserne for at modtage og behandle data omfattet af ordningen i den enkelte rådgivningssituation/situation med opdatering af kundeoplysninger er opfyldt. SKAT vil dog opstille rammer for brug af ordningen i aftalerne med virksomhederne og i vejledningsmateriale, SKAT udsteder i tilknytning til ordningen. Vurderingen af, om betingelserne er opfyldt, vil skulle holde sig inden for disse rammer.

Virksomhederne må kun bede om kundens samtykke til at indhente de pågældende oplysninger til brug for rådgivning, hvis virksomheden vurderer, at der er behov for de pågældende oplysninger som forudsætning for at yde rådgivningen på et fyldestgørende grundlag. Det kan forekomme, at kunder beder om rådgivning, uden at situationen kan betegnes som en »konkret kreditgivningssituation«. Dette vil kunne forekomme i en række forskellige situationer, men som eksempel kan nævnes et ungt par, som er potentielle førstegangskøbere af fast ejendom, der henvender sig i et pengeinstitut og beder om rådgivning vedrørende deres økonomi i almindelighed med henblik på et eventuelt senere køb af bolig, uden at de i forbindelse hermed efterspørger nogen form for kredit. Her vil det pågældende pengeinstitut ikke være i stand til at yde en kvalificeret rådgivning uden at have de økonomiske basisoplysninger for de pågældende som grundlag for rådgivningen. Tilsvarende kan der opstå behov for generel økonomisk rådgivning i tilfælde af f.eks. skilsmisse, tab af erhvervsevne eller ægtefælles dødsfald. Også her vil der kunne være behov for at have adgang til de pågældende oplysninger.

Som eksempler på situationer, hvor oplysningerne ikke kan indhentes, kan nævnes, at en kunde ønsker at oprette en børneopsparingskonto eller en indlånskonto uden samtidig tilknytning af et betalingskort, kredit eller lignende, eller hvis en kunde kun retter henvendelse for at få et overblik over allerede indgåede engagementer.

I forhold til de forskellige virksomhedstyper vil det være forskelligt, i hvilket omfang og hvor ofte muligheden for - med kundens samtykke - at indhente oplysningerne til brug for rådgivning vil være relevant. Et fællestræk for virksomhederne er, at de er omfattet af lov om finansiell virksomhed og af god skik-bekendtgørelsens regler om rådgivning, samt at de er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Typesituationerne, hvor muligheden for at indhente oplysninger til brug for rådgivning vil være relevant, forventes at være varianter af henvendelser fra kunder, hvor kunden efterspørger rådgivning.

Ved udformningen af ordningen vil det endvidere skulle sikres, at betingelsen om, at der kun må videregives oplysninger til brug for opdatering, når den registrerede er kunde, iagttages, herunder gennem fokus herpå i de aftaler, der indgås mellem SKAT og de finansielle virksomheder om adgangen.

En kunde kan til enhver tid trække sit samtykke tilbage, hvilket medfører, at oplysningerne ikke kan be-

nyttes fremadrettet. Tilbagekaldelse kan dog ikke få betydning for den eventuelle brug af oplysningerne, der allerede har fundet sted.

For så vidt angår pensionsrådgivning, vil kunder ved tegning af private pensionsordninger blive kontaktet af eller henvende sig selv til pensionsinstitutet med henblik på tegning. I denne forbindelse skal kunden have rådgivning. Tilsvarende vil kunden i forbindelse med indtegning i eksisterende firmapensionsordninger blive kontaktet af eller henvende sig selv til pensionsinstitutet. Også pensionsordninger i medfør af overenskomster kan således give visse valgmuligheder og kan derfor give anledning til, at pensionsinstitutet rådgiver pensionskunden.

Rådgivning knytter sig til valg af forskellige pensionstyper (livsvarig løbende ydelse, rateforsikring eller aldersopsparing), ligesom rådgivning kan være hensigtsmæssig i forhold til risikodækninger og eventuelt størrelsen af forsikringssummerne på disse (eksempelvis dækning af tab af erhvervsevne, dækning ved visse kritiske sygdomme og ægtefælledækninger). Under rådgivningen afdækkes kundens behov bl.a. ud fra kundens indtægts- og formueforhold.

Kunden kan også i løbet af indbetalingsperioden henvende sig til selskabet og få sin ordning gennemgået og justeret i forhold til ændrede økonomiske forhold eller ny lovgivning.

Endvidere kan rådgivning forekomme, når en kunde nærmer sig pensionsudbetalingsalderen. Her danner kundens øvrige indtægts- og formueforhold baggrund for tilrettelæggelse af den opsparede pensions udbetalingsforløb.

Selskaberne indhenter i dag oplysninger om kundens økonomiske forhold fra kunden selv eksempelvis ved at opfordre til, at kunden medbringer årsopgørelse og lønsedler til rådgivningssamtalen. Både i forbindelse med tegning og ved efterfølgende rådgivning vil en digital indhentning af oplysninger fra SKAT med kundens samtykke kunne medføre en administrativt lettere proces for såvel kunde som for pensionsselskabet.

Som anført overfor er det løbende - og også i relation til pensionsrådgivning - en forudsætning, at persondatalovens krav om saglighed og proportionalitet ved indhentelse af oplysninger er opfyldt. Det skal derfor forud for indhentelsen af oplysningerne vurderes, om der er behov for de pågældende oplysninger til brug for pensionsrådgivningen.

I relation til rådgivning om forsikringer og pensioner er det vurderingen, at oplysninger om eventuelle restancer på offentlig gæld normalt ikke vil være relevante. Restanceoplysninger vil derfor som udgangspunkt ikke blive videregivet til brug for rådgivning om forsikringer og pensioner, medmindre særlige forhold gør, at det efter en konkret vurdering i visse sagstyper vil være sagligt og proportionalt, at sådanne oplysninger inddrages. Særligt i relation til skadesforsikringer bemærkes, at det er vurderingen, at rådgivning herom ikke forudsætter kendskab til de omhandlede typer af oplysninger, og løsningen kan derfor ikke benyttes til indhentelse af oplysninger til brug for rådgivning om skadesforsikringer.

Oplysningerne, som SKAT videregiver, er ajourførte og har den kvalitet, som de benyttes med internt i SKATs systemer. SKAT har dog ikke ansvar for oplysninger, der er forkerte som følge af fejl, snyd og lignende, der skyldes handlinger hos de borgere og virksomheder, der indberetter oplysningerne, og hvor SKAT hverken vidste eller burde vide, at oplysningerne er forkerte.

Den registrerede/kunden har adgang til de ajourførte oplysninger via SKATs hjemmeside (TastSelv/Borger), både som opslag i de grundsystemer, der leverer oplysninger, og som et opslag, der viser, hvilke konkrete oplysninger der er videregivet til en given finansiel virksomhed, samt det tidspunkt, hvor oplysningerne er videregivet til den finansielle virksomhed.

Som i den gældende ordning foreslås det, at det skal være en forudsætning for at gøre brug af ordningen, at virksomheden og SKAT har indgået en aftale om adgangen.

I disse aftaler skal det fremgå, at de oplysninger, de finansielle virksomheder modtager som led i ordningen, i overensstemmelse med persondataloven alene kan anvendes til de nævnte formål og i

overensstemmelse med det givne samtykke, og at oplysningerne ikke må anvendes til andre formål, herunder markedsføringsformål.

De finansielle virksomheder, som modtager oplysninger som led i den foreslåede ordning, skal endvidere – som i den eksisterende ordning – overholde persondatalovens bestemmelser, herunder bl.a.:

- pligten til at sikre datakvalitet og ajourføring, jf. § 5, stk. 4,
- sletning af forældede personoplysninger, jf. § 5, stk. 5,
- den registrerede borgers rettigheder, herunder:
 - oplysningspligt, jf. § 28 og § 29,
 - indsigtsretten, jf. § 31,
 - indsigelsesret, jf. § 35,
 - ret til at få berigtiget, slettet eller blokeret urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 37,
 - ret til at trække et samtykke tilbage, jf. § 38,
 - ret til at gøre indsigelse mod edb-behandlede individuelle afgørelser, jf. § 39,
 - ret til at klage til vedkommende tilsynsmyndighed, jf. § 40,
- de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger skal sikres, jf. § 41, stk. 3.

De finansielle virksomheder, som modtager oplysninger som led i den foreslåede ordning, skal herudover overholde anden relevant lovgivning, herunder lov om finansiel virksomhed og kreditaftaleloven samt de krav, der stilles i aftalen med SKAT om deltagelse i ordningen.

I den eksisterende ordning er det et krav, at aftalerne med finansielle virksomheder om brug af ordningen indeholder bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal fastsættes i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det vil sige, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere. Dette foreslås også at gælde i forhold til den foreslåede adgang til at få videresendt data til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger.

I de aftaler, som vil blive indgået mellem SKAT og de enkelte finansielle virksomheder, vil der indgå bestemmelser om, at den finansielle virksomhed skal overholde persondatalovgivningen og Datatilsynets vejledninger, anvisninger m.v., og at aftalen vil blive ophævet ved manglende overholdelse af disse.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag

Det skønnes, at ca. 9.600 pendlere med bopæl i de nuværende 16 yderkommuner befordrer sig mere end 120 km om dagen til og fra arbejde og benytter det forhøjede befordringsfradrag.

Den foreslåede udvidelse af kredsen af kommuner, hvor langdistancependlere kan opnå forhøjet befordringsfradrag, skønnes ved uændret befordringsadfærd at øge antallet af pendlere, der omfattes af reglerne, med ca. 9.700 personer, og det umiddelbare mindreprovenu ved ordningen skønnes forøget med ca. 45 mio. kr. i 2015, som gradvist falder til ca. 40 mio. kr. årligt frem til 2021, jf. tabel 1. Det gradvise fald i mindreprovenuet skyldes den reduktion af skatteværdien af ligningsmæssige fradrag i medfør af 2009-skattereformen – Forårspakke 2.0, der indføres i perioden 2012-2019. Efter tilbageløb skønnes forslaget at medføre et mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. årligt i de første år, gradvist faldende til ca. 30 mio. kr. årligt.

Tabel 1. Provenuvirkning ved udvidelse af befordringsfradragsordningen

Mio. kr. (2014-niveau)	2015	2016	2017	2018-21	Varig virkning
Umiddelbar provenuvirkning ¹⁾	-45	-43	-42	-40	-5
- heraf virkning for kommunerne	-40	-40	-40	-40	
Provenuvirkning efter tilbageløb	-35	-33	-32	-30	-4
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-35	-33	-32	-30	-4

Anm. : Der er forudsat en automatisk tilbageløbsprocent på moms og afgifter på 24,5 pct.

1) Provenuvirkningen er gradvist faldende fra 2015-2019 som følge af reduktionen af skatteværdien af ligningsmæssige fradrag

I årene 2022-2025 vil der blive tale om et beskedent mindreprovenu i det omfang, der i perioden 2015-2018 (netto) flytter flere pendlere til de 9 kommuner, eller flere får større afstand til arbejdspladsen, og disse pendlere oppebærer det forhøjede fradrag i op til 7 år.

Udvidelsen af pendlerkredsen, der omfattes af det forhøjede befordringsfradrag, vurderes i et vist omfang at medføre et øget arbejdsudbud. På den anden side vil en øget anvendelse af reglerne, ved at flere pendlere i de nytilkomne kommuner vælger at finde beskæftigelse længere væk fra bopælen, medføre et vist yderligere mindreprovenu. Med nogen usikkerhed vurderes disse to modsatrettede effekter at modsvare hinanden.

Den varige provenuvirkning ved forslaget skønnes at udgøre ca. 4 mio. kr. årligt.

For finansåret 2015 skønnes forslaget at medføre et mindreprovenu på ca. 45 mio. kr.

For kommunerne vil forslaget umiddelbart medføre et mindreprovenu på ca. 40 mio. kr. årligt i perioden 2015-2021. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomståret 2015, da det af tidsmæssige grunde ikke har været muligt at indarbejde virkningen af forslaget i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2015. For de kommuner, der vælger at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2015, vil der ske en neutralisering af lovforslagets virkning i forbindelse med afregningen af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2015 i 2018. I årene 2016-2021 medfører forslaget et reduceret udskrivningsgrundlag og dermed det angivne kommunale mindreprovenu fordelt på de 9 nyudpegede yderkommuner.

Reglerne om forhøjet befordringsfradrag i yderkommuner har karakter af en skatteudgift, og nærværende lovforslag medfører en forøgelse heraf, svarende til forslagets umiddelbare mindreprovenu.

4.2. Forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten

Lovforslaget berører ikke det samlede selskabsskatteprovenu, men medfører alene en forøgelse af afregningen af selskabsskat til kommunerne, første gang i finansåret 2017 i forbindelse med afregningen vedrørende indkomståret 2014. Forøgelsen skønnes med udgangspunkt i det skønnede selskabsskatteprovenu vedrørende 2014 i forbindelse med Økonomisk Redegørelse, august 2014, at andrage ca. 120 mio. kr.

Endvidere skønnes afregningen i 2018 og 2019 vedrørende indkomstårene 2015 og 2016 at blive forøget med henholdsvis ca. 375 mio. kr. og ca. 750 mio. kr., opgjort med udgangspunkt i det skønnede selskabsskatteprovenu vedrørende 2015 i forbindelse med Økonomisk Redegørelse, august 2014.

Den kommunale andel af selskabsskatteprovenuet indgår i det såkaldte »balanceregnestykke« i forbindelse med de årlige forhandlinger om kommunernes økonomi. Dette indebærer, at forøgelsen af det kommunale selskabsskatteprovenu isoleret set modsvares af et lavere bloktilskud, således at forslaget ikke netto påvirker statens eller kommunernes balance, men vil påvirke den mellemkommunale fordeling.

4.3. Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser for det offentlige

Det samlede lovforslag har ingen økonomisk betydning for regionerne.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at forslaget om at udvide kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag og forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten vil medføre engangsomkostninger for SKAT til systemtilretninger på i alt ca. 0,3 mio. kr.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag skønnes at medføre beskedne positive afledte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, i det omfang, der kan tiltrækkes eller fastholdes kvalificeret arbejdskraft fra de nyudpegede yderkommuner. Herudover indeholder lovforslaget ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vedrørende udvidet adgang til videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder skønnes at ville have positive administrative konsekvenser for den finansielle sektor, idet den digitale indhentelse af oplysninger til brug for opfyldelse af rådgivningsforpligtelsen vil være ressourcebesparende i forhold til en analog indhentelse af de tilsvarende oplysninger fra kunden. Tilsvarende vil indhentelse af oplysninger i digital form være mindre ressourcekrævende end indhentelse på papir, når bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. medfører, at der skal indhentes opdaterede kundeoplysninger.

Da oplysningerne efter ordningen modtages digitalt, vil eventuelle fejlindtastninger i forbindelse med registrering af oplysninger i dokumenter på papir modtaget fra kunderne i de finansielle virksomheder kunne undgås. Det vil øge kvaliteten af de registrerede kundeoplysninger.

Desuden understøtter forslaget mulighederne for digitalisering, hvilket vil have positive administrative konsekvenser for den finansielle sektor.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering har på grundlag af oplysninger fra Skatteministeriet vurderet, at den digitale indhentelse af oplysninger i forbindelse med rådgivning vil kunne spare finansielle virksomheder for ca. 125.000 timer årligt i administrativt arbejde. Der skal derfor foretages en måling for at kvantificere lettelserne nærmere. Herudover indeholder lovforslaget ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag betyder, at borgere med sædvanlig bopæl i en af de nye forslåede yderkommuner selv skal ændre i forskudsopgørelsen for 2015, for at opnå det forhøjede befordringsfradrag fra og med 2015. På SKATs hjemmeside www.skat.dk vil der under nyheder om forskudsopgørelsen blive gjort opmærksom på de nye regler. Retter borgerne ikke selv i deres forskudsopgørelse, vil de ved årsopgørelsen for 2015 automatisk få beregnet befordringsfradraget efter de nye regler.

Forslaget om udvidelse af adgang til elektronisk videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede vil kunne medføre administrative lettelser for borgerne i forbindelse med situationer, hvor borgeren ønsker rådgivning uden, at der er tale om en konkret kreditgivningssituation, og hvor kundeoplysningerne skal opdateres. Borgeren kan afgive et digitalt samtykke til, at de data, som der er behov for til brug for rådgivningen, videregives til virksomheden til brug for rådgivningen. Herved skal borgeren ikke længere udskrive eller kopiere og sende de data, som virksomheden skal bruge som forudsætning for at kunne yde rådgivning på et fyldestgørende grundlag.

Herudover medfører lovforslaget ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget medfører ingen nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag om udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag og forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten har i perioden 3. september til 2. oktober 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatrådet, AmCham Denmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, BDO Kommunernes revision, Business Danmark, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Funktionærforbund, Dansk Gartneri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Metal, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DVCA, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finansrådet, FOA, Foreningen af rådgivende ingeniører, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, FTF, HK-Kommunal, HK-Privat, HORESTA, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, International Transport Danmark, KL, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Konkurrencestyrelsen, Kraka, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Miljøstyrelsen, Rejsearbejdere, Retssikkerhedschefen, Realkreditrådet, SKAT, Skatteankestyrelsen, Skatterevisorforeningen, SRF - Skattefaglig Forening, Videncentret for landbrug, Ældresagen.

Et udkast til lovforslag om videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger har som element i et andet lovforslag i perioden 24. juni til 22. august 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, AErådet, ATP, Borger- og Retssikkerhedschefen, Børsmæglerforeningen, Cepos, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told- og skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Center for kvalitet i Erhvervsreguleringen, Finansrådet, FSR – danske revisorer, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, Investeringsfundsbranchen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Videncentret for Landbrug.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		<i>Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag:</i> Forslaget medfører et umiddelbart mindreprovenu på ca. 45 mio. kr.

		og ca. 35 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd årligt. Det varige mindreprovenu udgør ca. 5 mio. kr. årligt. Forslaget har ingen umiddelbare økonomiske konsekvenser for kommunerne i 2015. <i>Forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten:</i> Forøgelsen af den kommunale andel af selskabsskatten skønnes at andrage ca. 120 mio. kr. i 2017, ca. 375 mio. kr. i 2018 og ca. 750 mio. kr. i 2019. Ændringen vil blive modsvaret af en nedsættelse af statens udgift til bloktilskud til kommunerne.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen.	<i>Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag og forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten:</i> Det skønnes, at forslaget om at udvide kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag og forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten vil medføre engangsomkostninger på i alt ca. 0,3 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<i>Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger:</i> Forslaget om udvidelse af adgang elektronisk videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder skønnes at ville kunne spare finansielle virksomheder for ca. 125.000 timer årligt i administrativt arbejde. Der skal derfor foreta-	Ingen.

	ges en måling for at kvantificere lettelserne nærmere.	
Administrative konsekvenser for borgerne	<i>Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger:</i> Forslaget om udvidelse af adgang elektronisk videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede vil kunne medføre administrative lettelser for borgerne i forbindelse med situationer, hvor borgeren ønsker rådgivning uden, at der er tale om en konkret kreditgivningssituation, og hvor kundeoplysningerne skal opdateres.	<i>Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag:</i> Borgere med sædvanlig bopæl i en af de nye foreslåede yderkommuner skal selv ændre i forskudsopgørelsen for 2015, for at opnå det forhøjede befordringsfradrag fra og med 2015. Retter borgerne ikke selv i deres forskudsopgørelse, vil de ved årsopgørelsen for 2015 automatisk få beregnet befordringsfradraget efter de nye regler.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der i § 1, nr. 2, indsættes et nyt 4. pkt. i bestemmelsen om befordringsfradrag, der opregner de foreslåede nye yderkommuner, hvor pendlere kan anvende det forhøjede befordringsfradrag. Med konsekvensændringen foreslås det, at der ud over henvisningen til de allerede omfattede yderkommuner også henvises til, at den halverede kilometersats for befordring ud over 120 km ikke gælder for de foreslåede nye yderkommuner.

Til nr. 2

Det foreslås, at pendlere, der i indkomstårene 2015-2018 har eller får sædvanlig bopæl i Jammerbugt, Odsherred, Skive, Slagelse, Struer, Sønderborg, Thisted, Vordingborg og Aabenraa, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag.

Det forhøjede befordringsfradrag medfører, at disse pendlere ved beregningen af befordringsfradrag for den daglige befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads kan anvende den høje sats på 2,10 kr. pr. km (2014) for befordring over 24 km pr. dag, uanset at den daglige befordring overstiger 120 km.

For pendlere, der ikke har sædvanlig bopæl i en yderkommune, beregnes befordringsfradraget med 50 pct. af den fastsatte kilometersats for befordring ud over 120 km pr. dag. Kilometersatsen for befordring ud over 120 km er i denne situation således 1,05 kr. pr. km (2014).

Ligesom efter de gældende regler for det forhøjede befordringsfradrag kan pendlere med sædvanlig bopæl i en af de foreslåede nye yderkommuner anvende det forhøjede befordringsfradrag i mindst 7 år fra det tidspunkt inden udgangen af indkomståret 2018, hvor de første gang bliver omfattet af ordningen.

Forslaget indebærer således, at pendlere, der bliver omfattet af ordningen i perioden 2015-2018, kan

anvende det forhøjede befordringsfradrag i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor pendleren første gang bliver omfattet af ordningen. Det forudsættes ligesom efter de gældende regler, at pendleren har sin sædvanlige bopæl i en af de omfattede yderkommuner - de nye foreslåede yderkommuner eller de gældende yderkommuner - og at de almindelige betingelser for at foretage befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt.

Dette kan illustreres ved følgende eksempel, hvor det er forudsat, at pendleren er berettiget til befordringsfradrag efter de almindelige regler, og at transportvejen mellem sædvanlig bopæl og arbejdssted overstiger 120 km pr. dag.

Eksempel: En borger flytter til en af de nye foreslåede yderkommuner den 1. april 2015. Borgerens 7-års periode løber fra den 1. april 2015, og borgeren har ret til det forhøjede befordringsfradrag til og med den 31. marts 2022.

Samme resultat vil også opnås, hvor en pendler allerede har sin sædvanlige bopæl i en af de nye foreslåede yderkommuner, men først påtager sig et arbejde, der indebærer daglig transport over 120 km pr. dag fra den 1. april 2015.

Ligesom efter de gældende regler for det forhøjede befordringsfradrag er det seneste tidspunkt, hvor en pendler kan nå at blive omfattet af ordningen den 31. december 2018. Hvis en pendler fra en af de nye foreslåede yderkommuner først bliver omfattet af ordningen fra det tidspunkt, har vedkommende ret til det forhøjede befordringsfradrag til og med den 30. december 2025. Det forudsættes ligesom efter de gældende regler, at pendleren har sin sædvanlige bopæl i en af de omfattede yderkommuner - de nye foreslåede yderkommuner eller de gældende yderkommuner - og at de almindelige betingelser for at foretage befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der i § 1, nr. 2, indsættes et nyt 4. pkt. i bestemmelsen om befordringsfradrag, der opregner de foreslåede nye yderkommuner, hvor pendlere kan anvende det forhøjede befordringsfradrag. Med konsekvensændringen foreslås det, at reglen om, at det forhøjede befordringsfradrag for yderkommuner kan anvendes i mindst 7 år fra det tidspunkt inden udgangen af indkomståret 2018, hvor pendleren første gang bliver omfattet af ordningen, også skal gælde i forhold til de foreslåede nye yderkommuner.

En pendler, som allerede er omfattet af og anvender det forhøjede befordringsfradrag, fordi vedkommende bor i en af de gældende yderkommuner, kan ikke opnå en ny 7-års-frist, hvis pendleren flytter til en af de nye foreslåede kommuner eller til en anden af de gældende yderkommuner. 7-års-fristen gælder som hidtil fra det tidspunkt, hvor en pendler første gang bliver omfattet af ordningen. Det vil sige, at 7-års-fristen gælder fra det tidspunkt, hvor pendlerens sædvanlige bopæl er en af de nye foreslåede yderkommuner eller en af de gældende yderkommuner, og pendleren transporterer sig over 120 km pr. dag mellem arbejde og den sædvanlige bopæl.

Der er nærmere redegjort for 7-års-fristen i bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at der sker en gradvis forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten fra fonde mv. fra 13,41 pct. for indkomståret 2013 til 13,68 pct. for indkomståret 2014, 14,27 pct. for indkomståret 2015 og 15,24 pct. fra og med indkomståret 2016. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Efter de gældende regler kan SKAT videregive oplysninger om gæld, der inddrives af SKAT, til finansielle virksomheder. Det foreslås at udvide den eksisterende hjemmel.

Efter de gældende regler omfatter hjemlen alene oplysninger, som er nødvendige for konkrete kreditgivningssituationer. Det foreslås således, at hjemlen udvides på følgende punkter:

Det foreslås for det første, at finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, kan få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af SKAT, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. Disse regler er i dag fastsat i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen).

Det foreslås for det andet, at finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af SKAT, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne i disse situationer forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Som efter de gældende regler foreslås det, at det er en forudsætning for videregivelsen af oplysninger fra SKAT til de finansielle virksomheder, at den registrerede har samtykket til videregivelsen, og at samtykket opfylder kravene til samtykke efter persondatalovens § 3, nr. 8.

Videregivelsen af data skal foregå i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvorefter det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen til oplysninger om gæld kan omfatte oplysninger om de enkelte restancer, men den kan ikke omfatte oplysninger om, hvem der er fordringshaver, eller hvad restancen vedrører. Det kan således ikke oplyses, om det f.eks. er SKAT eller politiet, der er fordringshaver, eller om der er tale om en restskat eller en bøde. Disse oplysninger er ikke nødvendige i forbindelse med de finansielle virksomheders brug i forbindelse med kunderådgivning eller opdatering af kundeoplysninger.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger. Det vil sige, at adgangen gives til oplysninger om gæld, der er registreret hos SKAT på tidspunktet for adgangen. Oplysningerne videregives kun én gang og må alene benyttes til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person i forbindelse med en ny kreditgivnings- eller rådgivningssituation eller en ny opdatering af kundeoplysninger, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler forudsætter adgangen til, at SKAT videregiver oplysninger til finansielle virksomheder, at den finansielle virksomhed har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

I aftalerne om adgangen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videre-

anvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det foreslås, at disse regler udvides, så de også gælder i forbindelse med videregivelse af oplysninger om gæld, der inddrives af SKAT, til brug for kunderådgivning og opdatering af kundeoplysninger, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1

Efter de gældende regler kan SKAT videregive oplysninger i indkomstregisteret til finansielle virksomheder. Det foreslås at udvide den eksisterende hjemmel.

Efter de gældende regler omfatter hjemlen alene oplysninger, som er nødvendige for konkrete kreditgivningssituationer. Det foreslås således, at hjemlen udvides på følgende punkter:

Det foreslås for det første, at finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. Disse regler er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen).

Det foreslås for det andet, at finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne i disse situationer forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Som efter de gældende regler foreslås det, at det er en forudsætning for videregivelsen af oplysninger fra SKAT til de finansielle virksomheder, at den registrerede har samtykket til videregivelsen, og at samtykket opfylder kravene til samtykke efter persondatalovens § 3, nr. 8.

Videregivelsen af data skal foregå i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvoraf det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger, dvs. til oplysninger indberettet til indkomstregisteret vedrørende de seneste tre måneder forud for samtykkets datering. Oplysningerne videregives kun én gang og vil alene kunne benyttes til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person i forbindelse med en ny kreditgivnings- eller rådgivningssituation eller en senere opdatering af kundeoplysninger, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler forudsætter adgangen til, at SKAT videregiver oplysninger til finansielle virksomheder, at den finansielle virksomhed har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

I aftalerne om adgangen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videre-

anvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at SKAT kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det foreslås at disse regler udvides, så de også gælder i forbindelse med videregivelse af oplysninger i indkomstregisteret til brug for kunderådgivning og opdatering af kundeoplysninger, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Til § 5

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at der sker en gradvis forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten fra selskaber mv. fra 13,41 pct. for indkomståret 2013 til 13,68 pct. for indkomståret 2014, 14,27 pct. for indkomståret 2015 og 15,24 pct. fra og med indkomståret 2016. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Efter de gældende regler kan SKAT videregive oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT, til finansielle virksomheder. Det foreslås at udvide den eksisterende hjemmel.

Efter de gældende regler omfatter hjemlen alene oplysninger, som er nødvendige for konkrete kreditgivningssituationer. Det foreslås således, at hjemlen udvides på følgende punkter:

Det foreslås for det første, at finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. Disse regler er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen).

Det foreslås for det andet, at finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne i disse situationer forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Som efter de gældende regler foreslås det, at det er en forudsætning for videregivelsen af oplysninger fra SKAT til de finansielle virksomheder, at den registrerede har samtykket til videregivelsen, og at samtykket opfylder kravene til samtykke efter persondatalovens § 3, nr. 8.

Videregivelsen af data skal foregå i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvoraf det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen indebærer en adgang til oplysninger om indtægter, fradrag, betalte foreløbige skatter m.v., som har dannet grundlaget for den seneste årsopgørelse. På grund af den tekniske indretning af SKATs registre vil det være nødvendigt at give adgang til oplysninger, som gør de finansielle virksomheder i stand til at beregne årsopgørelsesoplysninger svarende til borgerens seneste årsopgørelse. Der vil dog ikke kunne gives adgang til de detaljerede data, som ligger til grund for de opsummerede beløb på de enkelte rubrikker, som fremgår af årsopgørelsen, men alene til opsummerede data.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger. Det vil sige, at adgangen gives til oplysninger, som har udgjort grundlaget for den seneste årsopgørelse på tidspunktet for adgangen. Oplysningerne videregives kun én gang og vil alene kunne blive benyttet til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person i forbindelse med en ny kreditgivnings- eller rådgivningssituation eller en senere opdatering af kundeoplysninger, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler forudsætter adgangen til, at SKAT videregiver oplysninger til finansielle virksomheder, at den finansielle virksomhed har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

I aftalerne om adgangen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det foreslås, at disse regler udvides, så de også gælder i forbindelse med videregivelse af oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT, til brug for kunderådgivning og opdatering af kundeoplysninger, jf. lovforslagets § 6, nr. 1.

Til § 7

Til stk. 1

Det foreslås, at den del af lovforslaget, der vedrører udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det er vigtigt at denne del af lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt, så SKAT kan tilrette systemerne med henblik på, at der tages højde for ændringen, når borgere ændrer deres forskudsopgørelse for 2015.

Til stk. 2

Det foreslås, at forslaget om at forhøje kommunernes andel af selskabsskatten og forslaget om udvidet mulighed for videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder træder i kraft den 1. januar 2015.

Til stk. 3

Det foreslås, at forslaget om at udvide kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag har virkning fra og med indkomståret 2015.

Det foreslås, at forslaget om at forhøje kommunernes andel af selskabsskatten har virkning for den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 2014 og senere indkomstår. Den kommunale andel af selskabsskatten afregnes over for kommunerne 3 år efter indkomståret. Dette følger af kommuneskatelovens § 11, stk. 4. Den kommunale andel af selskabsskatten vedrørende indkomståret 2014 afregnes således i 2017. Forslaget har således virkning for afregningen af den kommunale selskabsskat i finansåret 2017 og senere finansår.

Til stk. 4 og 5

De foreslåede bestemmelser indebærer, at de økonomiske virkninger af lovforslaget for indkomståret 2015 neutraliseres for kommunerne og folkekirken, for så vidt angår de kommuner, der for 2015 vælger at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat.

Det skyldes, at det tidsmæssigt ikke har været muligt at indarbejde konsekvenserne af lovforslaget i det statsgaranterede kommunale udskrivningsgrundlag for 2015.

Den foreslåede udvidelse af reglerne om det forhøjede befordringsfradrag vil medføre et fald i udskrivningsgrundlaget i forhold til det udmeldte statsgaranterede udskrivningsgrundlag for de omfattede 9 kommuner for 2015.

For de af kommunerne, der evt. for 2015 vælger at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget, vil efterreguleringen af indkomstkatten, herunder også kirkeskatten, for 2015, som opgøres i 2017 og afregnes i 2018, blive korigeret efter denne bestemmelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1041 af 15. september 2014, foretages følgende ændringer:

§ 9 C. ---

Stk. 3. Udgør befordringen pr. arbejdsdag til og med 120 km, beregnes fradraget med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 50 pct. af den fastsatte kilometertakst, jf. dog 3. pkt. For indkomstårene 2007-2018 beregnes fradraget for befordring over 120 km med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter, jf. 1. pkt., når den skattepligtiges sædvanlige bopæl er beliggende i en af kommunerne Bornholm, Brønderslev, Frederikshavn, Faaborg-Midtfyn, Guldborgsund, Hjørring, Langeland, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø. Har den skattepligtige inden udgangen af indkomståret 2018 opnået ret til fradrag efter 3. pkt., kan den skattepligtige anvende reglen til og med indkomståret 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor retten hertil første gang er opnået, for så vidt den skattepligtige fortsat har sin sædvanlige bopæl i en af de kommuner, der er nævnt i 3. pkt., og de almindelige betingelser for at foretage forhøjet befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt.

1. I § 9 C, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »3. pkt.« til: »3. og 4. pkt.«

2. I § 9 C, *stk. 3*, indsættes efter 3. pkt.:

»For indkomstårene 2015-2018 beregnes fradraget for befordring over 120 km med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter, jf. 1. pkt., når den skattepligtiges sædvanlige bopæl er beliggende i en af kommunerne Jammerbugt, Odsherred, Skive, Slagelse, Struer, Sønderborg, Thisted, Vordingborg og Aabenraa.«

3. To steder i § 9 C, *stk. 3, 4. pkt.*, der bliver *stk. 3, 5. pkt.*, ændres »3. pkt.« til: »3. eller 4. pkt.«

§ 2

I fondsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 14. august 2014, foretages følgende ændringer:

§ 13. Af den skat, der udredes i henhold til denne lov, tilfalder 13,41 pct. den eller de kommuner, hvori fonden eller foreningen har drevet virksomhed, jf. bestemmelserne i lov om kommunal indkomstskat.

1. I § 13 ændres »13,41« til: »15,24«.

2. I § 13 indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»For indkomståret 2014 udgår satsen 13,68 pct.
For indkomståret 2015 udgør satsen 14,27 pct.«

§ 3

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 3 A. ---

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

2. I § 3 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

§ 4

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 593 af 18.

juni 2012 og senest ved § 10 i lov nr. 720 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiell virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.»

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 7 A. ---

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

2. I § 7 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

§ 5

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 14. november 2012, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 528 af 28. maj 2014, foretages følgende ændringer:

§ 23. Af den efter reglerne i denne lov udrede- de indkomstskat tilfalder 13,41 pct. den eller de kommuner, hvori selskabet eller foreningen mv. har drevet virksomhed, jf. bestemmelserne i lov om kommunal indkomstskat.

1. I § 23, stk. 1, ændres »13,41 pct.« til: »15,24«.

2. I § 23, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»For indkomståret 2014 udgør satsen 13,68 pct. For indkomståret 2015 udgør satsen 14,27 pct.«

§ 6

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 528 af 28. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 B indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 1 B. ---

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

2. I § 1 B, stk. 2, 1. pkt. der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 2-6 træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. § 1 har virkning fra og med indkomståret 2015. §§ 2 og 5 har virkning for den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 2014 og senere indkomstår.

Stk. 4. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2015 efter § 16 i lov

om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte sluskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2015, der følger af bestemmelsen i ligningslovens § 9 C, stk. 3, jf. denne lovs § 1.

Stk. 5. Den beregnede korrektion af kommunens sluskat og kirkeskat efter stk. 4 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2015, der foreligger pr. 1. maj 2017.